

یادداشت میهمان؛

جناب «روحانی» خسته نباشید!

خسته نباشید که در این ۸ سال بیشترین سهم اختلاس و رانت و دزدی به دولت جنابعالی تعلق داشت - چه چمدان‌های پر از بیت‌المالی که به مقصد کانادا بسته نشد؛ آقایان و آقازاده‌هایی که غره به مقام پدر و برادرانشان شدند و دست در جیب مردم کردند.

به گزارش سایت خبری پرسون از کردستان، جناب «روحانی» خسته نباشید که در این ۸ سال آنچنان رونق اقتصادی ایجاد کردید که دیگر کسی به پول یارانه محتاج نشد چون همان پول یارانه پول یک لنگه کفش شد.

خسته نباشید که گوشت قرمز را از سفره‌های مردم جمع کردید و مرغ و ماهی را از سبد خوراکشان پرواز دادید.

خسته نباشید که میلیون‌ها جوان تحصیلکرده را شرمندۀ خانوادۀ‌هایشان کردید تا از بیکاری خانه‌نشین شوند.

خسته نباشید که زاد و ولد را به صفر و میزان ازدواج را به کمترین حد رساندید.

خسته نباشید که آبروی چندین دهه ایران و انقلاب و نظام را در پای میز بگرام و پسابگرام در مقابل آمریکایی که بنیانگذاری کبیر فرمود: «آمریکا هیچ غلطی نمی‌کند»، ریختید.

خسته نباشید که در این ۸ سال بیشترین سهم اختلاس و رانت و دزدی به دولت جنابعالی تعلق داشت - چه چمدان‌های پر از بیت‌المالی که به مقصد کانادا بسته نشد؛ آقایان و آقازاده‌هایی که غره به مقام پدر و برادرانشان شدند و دست در جیب مردم کردند.

خسته نباشید به خاطر سهل انگاری‌هایی که داشتید تا دهها موسسه با حکم قانونی پول‌های مردم را به جیب بزنند و بگیرند.

خسته نباشید که پراید ۳۵ میلیونی را به ۱۳۵ میلیون رساندید. انصافا معجزه‌هایی که در طی سال‌های ریاست شما اتفاق افتاد در هیچ دولتی دیگر نیفتاده بود. سلاطین مختلفی که در این ۸ سال قد راست کردند در هیچ زمانی دیگری اینقدر متولد نشده بودند، از سلطان سکه و پوشک و شیرخشک بچه تا برنج و مرغ و دارو! طوری که ایران بهشت اختلاس گران شد.

ابتدای زمان شیوع کرونا هرگز از ذهن ملت پاک نخواهد شد که با بی‌تدبیری دولت شما هر روز یک چیز در این مملکت نایاب می‌شد، یک روز الکل و وایتکس روز دیگر زنجبیل و عنبرالنسا.

خسته نباشید و دست مریزاد دولت کلید طلایی!

ای‌کاش یکی از شرایطی که به بند شروط مسئول شدن می‌افزودند داشتن «شعور» بود تا هر زمان که مسئولی خواسته یا ناخواسته گند میزد، اقلا در برابر شعور والای مردم عذرخواهی می‌کرد!

دولت شما ۸ سال از عمر و جوانی و صبر و سفره مردم زد، اما ملت به احترام امام و ولایت و شهدا و نظام استخوان در گلو سکوت کردند! خدا می‌داند برای جبران آن هشت سال چند سال دیگر باید زمان بگذرد!

عذرخواهی کنید و بروید از درگاه خداوند طلب استغفار کنید که حق الناس بخشودنی نیست. آنگاه خود را به دست عدالت بسپارید تا برایتان بشمارند که چند «خسته نباشید» بدهکارید!

نویسنده: مریم اکبری - فعال رسانه

توجه: مطلب مندرج صرفا دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.